

Rakkaat Akasia-työn ystävät!

Oli jälleen tullut aika noutaa vintiltä seimiasetelma. Isoisä sen aikanaan teki ja veisti siihen joulukertomuksen henkilöt. Seimen ympäriltä löysivät paikansa Maria, Joosef, enkelit, paimenet ja Itämaan tietäjät. Joka joulu isoisä yllätti perheen veistämällä asetelmaan jonkun uuden hahmon – minkä, se säilyi salaisuutena aattoon asti.

Kuva: Emilia Mänttari

Isoisä siirsi perinteen aikuiselle pojalleen, joka myös oli taitava käsistään. Vuosien saatossa poika veisti seimen ympärille omat lapsensa, vaimonsa ja lasten kummit. He kaikki näyttivät siinä niin itsensä näköisiltä, ettei kenellekään jäänyt epäselväksi, kuka sillä kertaa oli päässyt joulukertomukseen.

Vuosi vuodelta kävi kuitenkin vaikeammaksi löytää uusi hahmo. Ehkä perinteen voisi jo lopettaa, perheenisä mietti. Lapset eivät hyväksyneet ajatusta. Ja jo seuraavana päivänä perheen kolmasluokkalainen poika ojensi isälleen kokoon taitetun paperin. Uteliaana isä avasi sen. ”Isä, toivon, että veistät itsesi.”

Perheen alle kouluikäinen tytär toi oman lappusensa. Siihen hän oli piirtänyt näyttävän tikku-ukon, jonka alla luki haparoivin kirjaimin: ISI. Piirustus nauratti isää mutta ei lasten toivomus. Hän oli tietoisesti pysytellyt poissa seimiasetelmasta, sillä hän ei kuulunut sinne. Mutta missään nimessä hän ei halunnut tuottaa lapsilleen pettymystä jouluaattona.

Niinpä perheenisä veisti hahmon itsestään, mutta asetti sen kauas seimenlapsesta. Lapset kiljuivat riemusta, vihdoinkin isäkin oli mukana. Kuopus tosin kysyi, miksi isä ei halua seistä lähempänä Jeesus-lastia. Kysymys jäi vaille vastausta.

Joulunpyhinä isän sisko tuli kylään ja tutki seimiasetelmaa. ”Kas kummaa, Juhani”, hän huudahti, ”sinä olet tänä vuonna veistänyt itsesi. En tiennytkään, että uskot nykyään joulusatuun ja sinut löytää noin hurskaasta porukasta.” Siskon pureva huomautus osui arkaan paikkaan. Hän tunsi veljensä ja tiesi tämän kielteisen suhtautumisen uskon asioihin.

Kun muut eivät olleet paikalla, isä otti uuden veistöksensä ja heitti sen ikkunasta ulos pensaikkoon. Kun tytär kysyi, missä veistos on, hän selitti, että se oli liian moderni tällaiseen asetelmaan.

”Isi, etkö sinä usko Jeesus-lapseen?”

”Mitä sinä oikein puhut”, isä tokaisi.

Eräänä päivänä alakerrasta kuului isonveljen huuto: ”Isi, tule äkkiä, Lotan kädestä vuotaa hirveesti verta.” Isä totesi haavan näyttävän niin pahalta, että on lähdettävä lääkäriin.

”Mitä sinulle oikein on tapahtunut?” lääkäri kyseli työltä sitoessaan haavaa. Tyttö katsoi isää pelokkaana eikä vastannut. Hänen työkaluihinsa koskeminen kun oli ankarasti kielletty.

”Kerro pois”, lääkäri houkutteli, ”ei sinun isää tarvitse pelätä.”

”Minä halusin veistä yhden jutun”, Lotta nyyhkytti. ”Veistää...?” lääkäri toisti. ”Mihin sinä semmoista tarvitset?” Siinä samassa isälle valkeni, mistä oli kyse, ja pala nousi hänen kurkkuunsa.

Nyt isän oli vaikea katsella seimiasetelmaa. Oliko hän todella liian moderni kuuluakseen joukkoon? Vuosien saatossa hän oli etääntynyt kristillisestä uskosta, joka nuorena oli merkinnyt hänelle paljon. Aina jouluna sydämen täytti merkillinen ikävä: josko sittenkin voisi kuulua joukkoon ja omistaa myös itselleen jouluilon ja enkeleiden riemuviestin.

Ikävä kasvoi sen verran, että mies alkoi penkoa puutarhan pensaita. Löytyisikö pikku veistos? Ja jos löytyisi, niin mihin sen asetelmassa laittaisi – lähelle vai kauas?

”Isi, sinä olet taas mukana!” Tyttären riemulla ei ollut rajoja. ”Kuule, isi, tuo on sinulle oikea paikka, lähellä Jeesus-lastaa.” Isä nyökkäsi. Vielä joskus hän kertoisi tyttärelleen, mitä taisteluja hän tänä jouluna oli sisimmässään käynyt. Hän kertoisi senkin, että Jeesus-lapsi oli hänen taistelunsa voittaja.

RL

Rakkaat ystävät, saakoon Joulun ilo täyttää myös teidän sydämenne ja olla läsnä kodeissanne!

Olette kuluneena vuonna uskollisesti kulkeneet rinnallamme ja tukeneet työtämme. Lämmin **kiitos** jokaisesta lahjasta! Jatkossakin olemme sen tarpeessa, että muistatte meitä rukouksin ja taloudellisella tuella – mikäli se on teille mahdollista. Näitä kirjeitä saa ilman mitään tukivelvoitetta.

Kevätkauden tilaisuudet ovat nähtävissä nettisivuillamme www.akasia.fi kohdassa Tulevat tilaisuudet. Seuraavassa ystäväkirjeessä on lista seurakuntavierailuistamme.

Siunattua Joulujuhlaa! Sydämellisesti Sinua tervehtien,

Mariaann Jansson Riitta Lemmetyinen

PS. Muista kuunnella **Radioraamattupiiriä!** Joka tiistai klo 18.30 Radio Deissä Riitta Lemmetyinen ja Eero Junkkaala (Akasia-säätiön puheenjohtaja) keskusteleval Roomalaiskirjeestä ja 6.1. alkaen Markuksen evankeliumista.

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616,

MJ: 050 354 3241, etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi

Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank). Lahjoitusten viitenumero: 1009.

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,26 eurolla (+pvm)

Rahankeräyslupa: Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa. POHA 2020/2012/4611 ajalle 25.02.2013-24.02.2015, myönnetty 25.02.2013. Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuosina 2013-2015.